

AZ ÚJKOR

A MAGYARORSZÁGI SZÁLLODAI, ÉTTERMI ÉS KÁVÉHAZI PINCÉREK ANYAGI ÉS SZELLEMI ÉRDEKEIT VÉDŐ SZAKLAP.

Szerkesztőség és

kiadóhivatal: Dohány-utca 84. III. em.

Felelős szerkesztő:

FARKAS JÁNOS.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Előfizetési díjak:

Egész évre 6 K. Felévre 3 K.
Égyes szám ára 30 fillér.

A háborus konjunktura.

A minapában lehetett olvasni egyik fővárosi napilapban egy pár közleményt, amelyben föl voltak sorolva a budapesti kávéházak és vendéglők egyes cikkeinek ariai. A közlemények írói a felsorolt szemelvényeket a hatóság figyelmébe ajánlották. Egy vendéglő (névieg meg lett nevezve) étlapja még a mai háborus korszakban is hallatlan magas Ezen étlap szerint egy *héring salátát* nyolc koronáért számítottak, amelyet azonban felszólalás után hat koronára szállított le a fizető pincér. Ugyanígy egy *tojás előétel* hat koronába kerül. A *hid-gogás* tíz koronára, a finomabbné fajtajai halnál, *kecskégnél*, túlzatos kérdőjelel jelzi, hogy teljesen ki van a vendég szolgáltatva a vendéglős önkényének.

A kész ételek jegyzékében a *sertéskaraj*, a *sertésbordó*, a *pácolt sodar*, a *vagdalt bélszín*, a *füstölt sertésnyelv*, és a *gombás sertés-filé* egyaránt nyolc korona. De ugyanannyi az ára a *finom köretnék*. A közlemény írója ezt egy vendéglő étlapjáról állapította meg, de mi tudjuk, hogy többi hasonló étteremben sem sokkal kisebbek az árak.

Ha most meggondoljuk, hogy az itt felsorolt 8–10 koronás ételek háboru előtt nem többé mint 2.250-be, hogy a mai hat koronás salátá legföljebb 1 koronába ha került, akkor láthatjuk, hogy milyen emelést vittek végbe vendéglőseink.

A kávéosokról megjegyzni ugyan ezen lap egy másik közleménye, hogy a közlelmezési hivatal ár-bíráló bizottsága elé mintegy ötven árdragítási följelentést terjesztett be a rendőrség véleményezés végett. Az árdragításnak néhány fölháborító példáján akadhatott meg ez alkalommal a bizottság. Egy kávé egy üveg forralt borért 25 koronát, egy másik

egy adag libamájért 8 koronát és három tojásból készült rántottaért 3.50 fillért számított.

Mi az, ami ezen árdragítást indokoltá teszi. Ez az, amit nagyon kevesen tudnak. A nagyközönség ezekbe az áremelésekbe belenyugszik, mert naivul azt hiszi, hogy a kávéosok és vendéglősök kiadása is nagyobbodott. Pedig hát ez nem áll. Sőt ellenkezőleg, a háboru ideje óta kiadásuk egyre jobban csökkent. Először is, a házberük nem lett nagyobb. Személyzetük számát alaposan csökkentették. Világításuk sokkal kevesebbe került, hiszen a hatóság intézkedések hozták magukkal, hogy csak fél, sőt negyedvilágítást kell adniok. A különleges francia, angol italoknak ma már csak a hazai utanzatát adják, de éppen olyan drágán, mintha azok eredetiek volnának. A kávéházak újságkiadása felét sem teszi ki a háboru előtti kiadásnak, mert nem kell járatiók a drága külföldi angol, francia, olasz napi és heti lapokat stb. Mi marad meg hát, amibe belekapaszkozhatnak! Talán a munkaerő?! *Ez bizony nagy teher lehet ma, amikor oly nagy az emberhiány!*

És a munkás ma követelő, örülni kell, ha drága pénzért elvégzik a leg-szükségesebb munkát.

Egy jó pincérnek ma nagy fizetés kell adni.

A nagy közönség valószínű, hogy így gondolkozik, amikor fizet, mint a köles. Eszébe se jut, hogy megkérdezzen egy pincért, vajjon mennyivel emelték a maga munkabérét?

De ha nem is kérdik, mi megmondjuk: *egy fillérrel sem!* Ellenben kevesebb lett ezen a téren is a kiadás, az olcsóbb, sőt ingyenes női munkaerő beállításával.

A kávéházak, vendéglők mai napi forgalma olyan arányúvá fejlődött, aminőt azelőtt csak egy szilveszteri

nap tudtak felmutatni. De ugyanilyen arányúvá fokozódott a munkások napi robotja is.

És a háborus konjunktúrának ezen ádáz csatájában a hinterland dús aranyezőin itt áll a pincér és egyéb kávéházi és vendéglői alkalmazott, lerongyolodva, agyongyolozva. kiéhezve, megfélemlítve, hogy ez ezután még rosszabbul is lehet... egy attomnyi erkölcsi ellentállás, egy szikrányi felbuzdulás nélkül!... *Kávé és vendéglős urak! Ezt jól csináltát!*

Hozsanna Néktek!

És Te Országos Pincérszövetség — nem szégyelled magadat?!

Munkabér vagy százalékrendszer.

A Szövetség legutóbbi március 31-iki száma feltűnő dokumentumát nyújtja annak, hogy milyen fölkütelben képviselik nálunk a jövő irányzatot.

Boór Jenő: A boraváló — a szent obulus című cikk gúmmiészékében támadja Hanisch, a lap szerkesztőjét, a szákszervezet tiltkárát, mert ez a németországi szákszervezetben tájékozatlan és nem tudja, hogy a munkabérrendszer idősebb, mint a boraváló, sőt jobb a százalékrendszerrel is.

Boór Jenő lenyomatja a németországi szákszervezet tiltkárának a boraválóról nyilvánított véleményét. Az a vélemény természetesen elléti a boraválót, mint erkölctelen és lealázó keresetet. *De hát ki nem itéli el!?*

A német vélemény azonban nincs tovább. Nem mondja meg, hogy milyen más rendszerrel kell helyettesíteni a boraválót. S mert a német vélemény ezt nem mondja meg, hát nem tudjuk meg Boór Jenőtől sem. Ó kivágja magát azzal, hogy mert a szákszervezet tiltkár tájékozatlan, hát maradjon minden régieben. *elégedjünk meg a bémunkás állasponttal, mely már a múltban is bevált.*

Igen, amennyiben tiz esztendő alatt hozott nekünk három korona bérjavítást, de még ezt is csak papíron, elméletben.

A hosszú cikk-monstrumban egyetlen sort sem találunk a pincérnek valódi reális életének felismeréséből, a szakmában főnálló és semmiféle elmélet kedvéért meg nem dönthető, el nem törölhető viszonyok figyelembe vételéről. Csak huzza, vonja azt a régi kaptatót, amelyről pedig már ő is tudhatná, hogy nem megy reá a mi cipőnk. De mit törődik ő a gyakorlati élet olyan kicsiségével, mint aminő egy bérmozgalom. Mit bánja ő, hogy ez nálunk s még hozzá majd minden évben megújítva a lehetőségek közé tartozik. Miért is izgatná magát azzal, hogy a folytonos évtizedekre terjedő bérmozgalom elkerülhetetlen sztrájkok mivé tennék ezt a szakmát. Ennélkül a folytonos állandó bércsúszás nélkül pedig hogy képzeli el Boór Jenő elérhetővé tenni azt, hogy olyan fizetést érjünk el, amely kárpótolna bennünket az elvesztett borrhával jövedelméért.

Vagy azt hiszi, hogy a munkaadóknak is elég, ha oda tartjuk nekik a német szakvéleményt?

Nem! Ő mindezzel nem törődik. Nála fő az elmélet. A tudakosság. A nagyképűsködés. Azaz önteltség, hogy ő most a borrhával kérdésben tájékozottabb, mint vezető társai és hogy ő most *szocialista intencióval csinál hangulatot a borrhával ellen*.

Üres frázis halmozásából azonban nagyon is kilátszik a lólab. Nem a pincérek feje fáj ökelmenek — hanem hát — Hanisch már eleget volt titkár.

Majd akkorára, amikor korra a pincérek érdekében dolgozni is lehet, majd csak ki talál valaki valamit, amire ő ráruhazhatja szocialista ideológiáit. Hiszen az elmélet olyan sűrű rengeteg, hogy abban az ilyen kis szarkva csipegetési igazán kárt nem tehet. Mi is csak azért vesszük észre, mert elszomorítottan találjuk, hogy ilyen felületen fejfel akarják a mi gazdasági létérdekünket elkötyavetvélni.

A jövő alakulásának tengelye kétségtelenül a mai borrhával jövedelemek egy más szilárdabb, egységesebb javadalmaszáll való felcserélésére irányuló törekvés lesz az bizonyos. A budapesti pincérek zöme már régóta azon az állásponton van, hogy a borrhával mint teljesen bizonytalan jövedelmi forrást mással cserélje fel, egy olyan a munkaadótól járó javadalmaszáll, amely bizonyos *munkakörzetben* tekintve az üzlet nivójától jövedelemre nézve kielégítő legyen. A pincéreknek két irányzat között kell majd választani. Az egyik a fix fizetés, a mit Boór kínál, a szövetségben. A másik, a százalékrendszer. A fix fizetés azt jelenti, hogy a munk-

kaadók felajánlanak bizonyos egységes heti vagy havi fizetést, de ezzel szemben minden más mellékjövodelemtől eltöltänék a pincért. De ha ők el nem is tiltánának bennünket, tiltaná ezt a bérünkünk álláspontján álló pincér, *szociális tendenciától* dagasztott elvek által fölújít önerzete.

A bérrendszer kollektív megállapítással járna arra nézve, hogy hány esztendőig, mennyi legyen a pincér fizetése, és ezen évek elteltével a meglévő fizetés hány százalékaival emelkedhetik az, ismét újabb évekre kitolva megerősítve. Ez igaz, nagyon egyszerű volna. De az egzisztenciális élet ilyen könnyű elintézése, csak a nagyságok és a cseledek között lehetséges. Az anyuifele rétegekre rakodott pincér társadalom gazdasági létfeltételének átförmalása azt hiszem egy kissé nagyobb körültekintést igényel, mint amennyit a nagysága vesz igénybe a Julissal szemben, a mikor azt mondja neki, hogy na Julis, három hónapig lesz 12 korona fizetésed, de ha jól viseled magad, hat három hónap múlva megkapod a 15 koronát. Ilyen egyszerű megoldást csak az ajánlhat, aki a borrhával eltörlesztés soha nem is akarja dülőre vinni, aki ezt a kérdést csak agitációs eszköznek használja, hogy vele csupa frazeológiákra épített szervezetet toborozzon és tentartson.

Azon pedig a pincérség már túl van, hogy maszlagolni lehessen. Ma már tudja, hogy egy szervezetnek olyan reális célok kell bérnia, amelyek amellett, hogy megvalósíthatók, egyetemes hatálylyal is bírnak és az összesség javát szolgálják. Nem az egész épület lerombolását célozók olykép, hogy talán építeni sem lehetne utánna, hanem csak a korhadat, szuette, a viszonyoknak meg nem felelő részeket cseréli föl, a *mai pincér egyéniségének, munkateltelenségének* megfelelően.

A „*Szövetség*” szociológusa Boór Jenő minden más véleménnyel szemben a fix fizetést tartja egyedül üdvözítőnek. A százalékrendszer *sindlinek* minősíti és teszi ezt a hazai viszonyok teljes figyelmen kívül hagyásával anélkül, hogy megállapítani próbálna, hogy a fixfizetéses vagyis a bérünkünk átförmalott pincér helyzete a mai viszonyokhoz hasonlítva mennyiben válna jobba, előnyesebbé, kívánatosabbá.

Az ő érveléséből senki meg nem tudja, hogy azután érdemes lesz-e még pincérnek lenni, vagy hogy a pincérség melyik ágát lesz jó megtanulni. Éthordó legyen-e valaki vagy kávéházi felszolgáló. Szobapincér vagy hajóipincér, vasuti restaráción vagy étkező kocsin keressen-e alkalmazást. Pedig úgy-e mind ezek más és más egyéniséget, más és más tudást és ismereteket igényelnek és így más és más követelményeik is vannak. Dehát a szer-

vezkedés Boór szerint nem analizál. Nála elv, hogy üsse kö az egyént, minden külön ambícióval, törekvésével, kvalitásával együtt, fő a tömeggel való expirimentálás, mert ez növeli a „vezér” nagyságát. Ha a „vezér” nem idegen ablak alatt muzsikálna folyton, hanem itthon köztünk keresné a megoldásra érett kérdések tanulmányozásra érdemes anyagát, akkor a borrhávalonak felcserélését más rendszerben találná föl ő is, nem a keresztülvihetetlen egységes bérítéshez behozatalában.

A *százalékrendszer, amely a munkaadótól eredne, az egyes pincér üzleti tevékenysége folytán előállt eredmény alapján: teljes kielégítő lenne a mai borrhával erkölcsi hátrányának megszüntetésére* nézve, de meghagyna minden más olyan előnyt ami ma meg van — és csak javunkra van meg — de amelyek mind eltűnnének, megsemmisülnek azonnal a bérrendszer mellett, egyetlen egy kilátás kedvéért, hogy azzal eléget teszünk valamikor a „szociális tendenciának”.

Szakkérdést így ahogy, azt Boór Jenő teszi a *Szövetségben*, nem lehet tárgyalni. Megvalósítani pedig annál inkább sem lehet, mert az ilyen nivelláló tömenettől természetzerűleg érthető okokból irtózik minden pincér. Minek hát az *ideológia* kedvéért *hangulatot csinálni* olyan ügy mellett, amelynek értelme nincs, amely már leve ki van zárva a megvalósulás lehetőségei közül.

Margó

A tehetetlenek szövetsége.

Talán keresse sem lehetne találni külön vagyis találósabb címet, mint a fenti einevezést, amivel a Hanisch és Weisz Dani-fele szövetséget illetni lehetne. Már a bekezdőkben is tanulejt adták a tehetetlenségüknek, amennyiben mindazokat a „víványokat”, amit az ő üzletükben meg a nagy sztrájk után megtudtak tartatni, mindazokat a szövetség létesítése alatt nemcsak, hogy nem tudták fejleszteni, hanem még a megmaradt vívmányok fokozatos elkorozását sem tudták megakadályozni. Láttunk minden két héten egy újabb szervező-bizottság megalakulását, melyek keptelenek voltak a rájuk bízott feladatlaknak eléget tenni. Természetes, hogy nem az egyes tagok, hanem a vezetőség és elsősében a titkár hibája és tehetetlensége szülte mindazon szégyenletes állapotokat, amelyekbe ma a pincérség szenved és kilődik. Ma a legtöbb üzletben a szabadnapról hallani sem akarnak, a bánásmód elviselhetetlen, ha valamelyik alkalmazott 2 héten egyszer kipihihni akarja magát, akkor a legtöbb helyen a fizetéséből kell a kisegítőt fizetnie. A kávesok, akik a háboru alatt majdnem kivétel nélkül megtol-

hasodtak, még az uszonna és reggeli kávét is elvonták a személyzettől, és dacára annak, hogy minden szakmában a férfi munkaerőt megtanulták becsülni, fájós szivvel kell tapasztalunk, hogy éppen ami szakmánk, mink vagyunk azok, akiknek többszörösen kell éreznünk a sok nyomorúságnak különböző fajtáit. És amíg más szakmák a *kivételes állapotok dacára* is tudtak alkalmat és módot találni a tagok és azok érdekeinek megvédésére, addig a Hanisch konzorcium kihasználja és ki is használta a háborús kivételes állapotokat a tétlenségre. Sőt ők még tovább mentek, ők még megsgorították a kivételes törvényeket a maguk javára. Más szakmák tartották és tartanak is taggyűléseket, és közgyűléseket és értekezleteket, de Hanischeknek ez kényelmellen, kellenemellen, ez munkát kíván, persze a meleg irodában ulti sokkal könnyebb és kényelmesebb, csak arra vagyok kíváncsi, hogy mit fognak mindehhez szólni a harctérrel hazatérő szakértársaink, ha ilyen tönkre szervezett állapotokotak és viszonyokat fognak itt találni? És mit szól mindehhez a szaktanács és pártvezetés? vagy elég az, ha a stólat lefizetik és a tagok pusztuljanak el? Nem gondolják ezek az urak, hogy nincs a részükre mentés és kifogás? Nem akarják Hanisch és Weisz belátni, hogy ők már régen megérették arra, hogy elpusztuljanak arról a helyről, ahová néhány jóhiszemű szaktársunk jóvoltából tudtak felkapaszkodni? vagy azt gondolják, hogy a pincérség még tovább is hajlandó az ő tehetetlenségüket összetett karokkal nézni? Oly idöket élünk ma, hogy a pincérségnek is lehetne és lehetett volna a háborús konjunktúrát kihasználni és valamiskét az összesség javára kivívni, de ehhez a munkához sajnós egy *Hanisch* és *Weisz Danit* bellett az idönek itt találnia. Nem pirulnak, nem szégyenlik magukat, hogy három esztendő alatt nem tartották érdemesnek egyszer sem a pincérséghez, az összességhez fordulni, hogy ti tagok van-e valami panaszotok? van-e valami kívánásotok? Vagy ok azt gondolják, hogy a tagok is olyan gondatlan életet élnek mint ők, hogy semmi igényük, panaszuk, keservük nincsen? Három hosszú esztendő átáldatuk, és ők fogják majd a mellüket verni, hogy milyen nagy vívmányt értek el a szervezetnek a fenntartásával. A szervezetnek csak akkor van létjogosultsága, ha olyan emberek kezében van a vezetés, amelyek odaadó munkájukkal tartalmat tudnak adni a szervezetnek azáltal, hogy a tagok részére jobb munkaadalmakat tudnak kivívni, kidolgozni. Hanischék ezt a bekeidő alatt sem tudták kivívni, a háborús idök alatt nem akarták megtenni, a pincérség majd gondoskodik róla, hogy a háboru után ne legyen alkalmuk rá, hogy tehessenek vala-

mit. A pincérség jölköött Hanischal és Weisz Danival; új vért és új életet kell a pincérségbe belevinni, és erre ők alkalmatlanok bizonyultak, a pincérséget ők már nem fogják tovább főzni. Itt nem személyes hajszaról van szó, itt nem arról irunk most, hogy a vezetök mások legyenek és minden maradjon a régi amint volt. A tények azt bizonyítják, hogy Hanisch és Weisz Daniek képtelenek, tehetetlenek a pincérség érdekeiért dolgozni, cselekedni és ha ők nem vonják le ebből a következményt, a pincérség fog rá utat és módot találni arra, hogy elpusztuljanak arról a helyről, hogy helyett csináljanak olyanokat, akik majd az öszpincérség bizalmából arra érdemesek lesznek.

Bognár Dénes.

Sztrájk a Neuger-féle étteremben.

Gyöztek a pincérek.

Az elmúlt hó 11-én kitört a sztrájk a Neuger-féle étteremben Budapestben.

A Neuger-féle étteremben rendez embrek dolgoznak és valamennyien már huzamosabb ideje vannak ott munkában. De a vendégfötlajdonosa, ama nagy szerezcsében, hogy ő szeneslegényből leit nagyvendöglös, igazán nem tudja, ki sít fözi az ételeket, a szakács vagy a pincér. És eme képességénél fogva ugy vagdalcozik a legkihívobb sértesekkel, mintha ő volna a világ legszakácskézebel vendöglöse, mit a pincérek végül is megszokáltak és evögöb sztrájkba léptek.

Tizedikén este

egy vendég két borjuszeletet rendelt, az egyiket nem talála jó kisütötnék, erre odahivatta a vendöglöst és panasz telt nála a szelet miatt. Neuger ur ahelyett, hogy a szakácsot hibáztatta volna, egyszerűen a pincérre tolt a odiumot és nem áttalolta egy a nála már öt éve dolgozó pincérnek azt mondani, hogy hadipincér. Szerény véleményünk szerint, egy jó vendöglös még a vendögtöl is kikérte volna magának az ilyen megjegyzést, amit ő igazán alaptalanul mondott.

A sztrájkolók az Ujkornál.

A sztrájkba léptt pincérszaktársak első dolguk volt, hogy felkeressék az Ujkor szerkesztöit. Minthogy rendszerint SanRemo kávéházban tartözködnök, odajöttek hozzánk mind a kilencen és előadták a panaszukat.

Sztrájkantya a Királyvendöglöben.

Ezek után a Királyvendöglöbe mentek a sztrájkoló szaktársak, hogy megbeszéljék a továbbiakat. Megbizásukból nyomban érintkezésbe léptünk Palugay üzletvezetövel és előadtuk a pincérek panaszait s végül kértük, sérlelmeknek az orvoslását. Palugay üzletvezetö főpincér, aki külfömben is de-

mokratikus érzelmü ember, a legmagyobb készséggel hozzájárult az össez kívánások honorálásához és kijelentette, hogy az ügyet fönöke előtt magává teszi, akitöl elvárja az elégtétele megadását.

Dolgoznak a sztrájkoló pincérek.

Másnap délben már a sztrájkoló pincérek dolgoztak rendjében, a kutyaoi sztrájkörtök pedig elküldtek zabot hegyezni.

Minden rendben van.

Jelentik a sztrájkban résztvev emberek, hogy minden rendben van mi sem ad okot a panaszra.

HIREK

A **pezsgödögök** manapság nem kicsi értéket képviselnek és éppen emélfögra rá kell mutatnunk azon visszaélésekre ami körülötte lejártsdök.

A legöbby helyen illetéketlennek tulajdonítják el, holott ez kizárölag a pincérek privilegiuma. És akad még a munkálatök között is aki pályázik rá és tudnak sok esetet ahol javadalmazáséért kapja egyik másik segédszemélyzet.

Sztrájk a pilseni sörcsarnokban. Az elmúlt napokban hirtelen kitört a sztrájk a pesti pilseni sörcsarnokban. Kezdünk érdeklödni utána, hogy mi is történt ott.

A kiléptt éthordókat kikérdeztük, akik elmondották, hogy azért léptek sztrájkba, mert az ottani megölösadott tulajdonosök hendi arroganciáját nem bírtak tovább tűrni. Legöbby egyik éthördö társukat minden ok nélkül elbocsátották és ök ezen annyira felháborodtak, hogy valamennyien egy-két talpnyalón kívül kiléptek.

Egy szóval megtették a kötelességüket és amint értesülünk valamennyien jó állásba kerültek. Mostanába nagyon furcsa lehet az olyan fönököknek akik hozzá vannak szokva az ölcso Jánosokhoz akikkel lehet pókhendiskedni és ehéberend dolgoztatni, de ami derek szaktársaink nem arra valóik.

A vendöglösök és a rokkant katonák.

A fövárosi vendöglösök körében népszerű vált a rokkant katonák alkalmazásának eszmje, amennyiben a felírott teendökben nagyon használhatják öket. Sok rokkant katonának lesz aki valamelyik tagját vesztette el a háboruban és nem bír minden munkát vállalni, de az ilyen és hasonló munkákat el tudják végezni.

Felölös kiadó:
GREGORITS ISTVÁN.

Laptulajdonos:
A SZERKESZTÖ BIZOTTSÁG.

NAGY IGNÁC = pincérszerelési cikkek szaküzlete
Budapest, VII., Károly-körüt 9.

Ajánlja dusan felszerelt rakatárát mindennemü pincérszerelési cikkekben, ü. m. borszivaltuyk, szürögöpek, hordögözlök, pasteurizáló készlelekek, palsekok, parafadögök, címékben stb. Kiváló készítmény!

NYILTTÉR.

A jubiláló Reich József szaktársunkat mi is üdvözljük, bár 50 évi pincerkedése alatt mindig távol állott saját társaitól.

Nyilatkozat. Az UJKOR című szaklapban augusztus 1. és február 1. „Borzalmak a Kersey-féle pincerayuzó étteremben” és „Ujabb bajok a Kersey-féle étteremben” címek alatt, miután meggyőződtem, hogy azokat teves információk alapján írtam és hogy a valóságnak nem felelnek meg, a mai főtárgyaláson jegyzőkönyvbe kijelentettem számjól, hogy azokat írtam és a sértéseket ünnepélyesen bocsánatot kérek, a sértett fel elégtétül elfogadta. Ezzel az eljárás megszűnt.

Gregoriis István.

PAPIRSZALVÉTA

Kövchazi fehér krepp hajtogatva 1000 db K 9.—
 Citerma „ 50-50 cm. h. 1000 db K 22.—
 Szalmaszál 1000 db K 6.50—
 papírhüvelyben 1000 darab K 12.—
 Nagyobb vételnél árendemeny. Kapható

ö.zv. Berkovits Károlynénál
Budapest, VII., Síp-utca 4. sz.
 ☉ TELEFON: 106-07 ☉

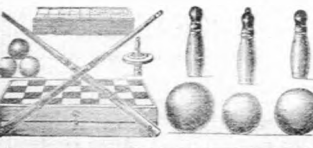
PAITZ (BEITZ) JÁNOS

műszerterálos, dáko, tekeaszál és eljátszóanyag-kereskedő

BUDAPEST, VII., Akácfa-utca 55.
TELEFON 61-30.

Raktáron tartok teljes kávéházi- és vendéglőberendezéseket, új és bevált állapotban.

Elvállalok biliárd asztalok behuzását helyben és vidéken, raktáron tartok 1-50 rendű biliárd posztot ugyiszinten veszek kávéházi- és vendéglőberendezéseket a legmagasabb árban.

Csász. és kir. kizárólag szab **légszuszakrények** tühalmozott rakár miatt meg elősón előzők. 50 literes készű lélek. Hus, vaj, tej és esetűbük.

STILLER JÓZSEF
 Budapest, VII. ker., Kazinczy-u. 6 B.

Pezsgősdugót

használtat, de nem töröttei, veszőnk bármely mennyiségben, előzetes tudakozódás nélkül, utánvettel 40 fillérett darabonként.

Uj palackdugókat mintak előzetes beküldése ellenében a legmagasabb árban veszőnk.

Frommer Testvérek, Budapest VI., Teréz-körút 23.

MATTONI FELE
GISSHÜBLER
 Savanyúvíz.
MATTONI HENRIK Budapest, Teréz-körút 37.

Legjobb asztali és áditóital — Kitűnő hatásnak bizonyult köhögéscsél, gégeba-joknál, gyomor- és hólyaghurutnál.

SAN-REMO

kávéház Budapest központján. A szakmabeliek és a pincer szaktársak legmegszokottabb kávéháza. Itt találkoznak a fővárosi és vidéki pincerek.

NOVAGH KAROLY

Alapít-tatott: 1867. TELEFON 2-8

MŰ- ÉS DISZMŰ BUDAPEST IV., Egyetem-u. 3.
 ESZTERGÁLYOS (a lakatosok és iparosok)

Alapja gazdagon berendezett ruházati tártak, és berendezési dolmány szobák. Továbbá nagy választékú eljátszóanyag-kereskedő, továbbá a szomszédos elhagyott Lignum Sanctumtól és hűbököt, serbötök stb.-ből a legérő legelőssbb árak mellett.

Javítások a legelőssbb árszámítás mellett e fogadtánk.

Pezsgősdugót

használtat, azonban nem töröttei, vesző bármely mennyiségben, előzetes tudakozódás nélkül, utánvettel 30 fillérett darabját.

ROBICSEK ADOLF
 paraádugógyár
 Budapest, VII., Nefelejcs-u. 15.

TÖRLEY

Kit pártoljunk? Szaktársak!

Ahol csak lehet, a borhoz vagy a pezsgőhöz mindenkor **Krondorfi savanyúvizet** szolgálunk fel. *****

Veszek dugót, pezsgős dugót.

Használt pezsgős dugókért, nem töröttekért, fizetek 30 fillért darabonként, használt palackdugókért K 5.— kilogrammonként. Ezen lapjait minden előzetes értesítés nélkül küldhetők postán vagy vasúton utánvettel mellett.

Uj dugókért előzetes minta beküldése ellenében legmagasabb árajánlatot teszek.

KASZIRER EMIL
 Budapest VII., Alpar-u. 10. (Garay-ter mellett)
 Telefon: József 26-66.

Csak a szaklapunkban hirdető cégek árúit ajánljuk és vásároljuk.